

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 22ας Μαρτίου 2012*

«Ντάμπινγκ — Επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών καταγωγής Κίνας — Κανονισμός (ΕΚ) 1355/2008 — Κύρος — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α' — Καθορισμός της κανονικής αξίας — Χώρα εξαγωγής που δεν έχει οικονομία αγοράς — Υποχρέωση της Επιτροπής να επιδεικνύει επιμέλεια κατά τον καθορισμό της κανονικής αξίας με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς»

Στην υπόθεση C-338/10,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) με απόφαση της 11ης Μαΐου 2010, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 7 Ιουλίου 2010, στο πλαίσιο της δίκης

Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)

κατά

Hauptzollamt Hamburg-Stadt,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Κ. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, Ε. Juhász, Γ. Αρέστη (εισηγητή), Τ. von Danwitz και D. Šváby, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Υ. Bot

γραμματέας: Κ. Malacek, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 8ης Σεπτεμβρίου 2011,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Grünwald Logistik Service GmbH (GLS), εκπροσωπούμενη από τους Κ. Landry και F. Eckard, Rechtsanwälte,
- το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από τον Β. Driessen, επικουρούμενο από τον G. Berrisch, Rechtsanwalt,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους Τ. Maxian Rusche και Η. van Vliet,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 6ης Οκτωβρίου 2011,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης αφορά το κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 1355/2008 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών (συγκεκριμένα μανταρινιών κ.λπ.) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 350, σ. 35, στο εξής: οριστικός κανονισμός).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της εταιρίας Grünwald Logistik Service GmbH (στο εξής: GLS) και του Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Κεντρικού Τελωνείου του Αμβούργου), αντικείμενο της οποίας είναι η επιβολή από τις φορολογικές αρχές προσωρινού δασμού αντνιτάμπινγκ στις κονσέρβες μανταρινιών που εισήγαγε από την Κίνα η προσφεύγουσα της κύριας δίκης.

Το νομικό πλαίσιο

- 3 Οι διατάξεις που διέπουν την επιβολή μέτρων αντνιτάμπινγκ από την Ευρωπαϊκή Ένωση περιλαμβάνονται στον κανονισμό (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2117/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2005 (ΕΕ L 340, σ. 17, στο εξής: βασικός κανονισμός).
- 4 Το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες που δεν έχουν οικονομία αγοράς, η κανονική αξία καθορίζεται με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, ή την τιμή από αυτή την τρίτη χώρα προς άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Κοινότητας, ή, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση, συμπεριλαμβανομένης της τιμής που έχει πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθεί στην Κοινότητα για το ομοειδές προϊόν, δεόντως προσαρμοσμένης, αν χρειάζεται, ώστε να συμπεριλαμβάνει ένα εύλογο περιθώριο κέρδους.

Μία κατάλληλη τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς θα επιλέγεται με εύλογο τρόπο, αφού ληφθεί δεόντως υπόψη κάθε αξιόπιστη πληροφορία διαθέσιμη κατά τη στιγμή της επιλογής. Επίσης θα λαμβάνονται υπόψη οι σχετικές προθεσμίες· όπου είναι σκόπιμο, θα χρησιμοποιείται μία τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς η οποία εμπλέκεται στην ίδια έρευνα.

Οι υποκείμενοι σε έρευνα θα ενημερώνονται, αμέσως μετά την έναρξή της, σχετικά με την τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς που προβλέπεται να χρησιμοποιηθεί και θα έχουν προθεσμία δέκα ημερών για να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους.»

- 5 Σύμφωνα με την τεσσαρακοστή δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΚ) 642/2008 της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2008, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντνιτάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών (συγκεκριμένα μανταρινιών κ.λπ.) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 178, σ. 19, στο εξής: προσωρινός κανονισμός), αποφασίστηκε προσωρινά ο καθορισμός της κανονικής αξίας για όλους τους παραγωγούς-εξαγωγείς του δείγματος να στηριχθεί σε κάθε άλλη εύλογη βάση, στην προκειμένη περίπτωση στις τιμές που πράγματι καταβάλλονται ή πρέπει να καταβάλλονται στην Ένωση για ομοειδές προϊόν, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού.

- 6 Η πεντηκοστή όγδοη αιτιολογική σκέψη του προσωρινού κανονισμού περιλαμβάνει τις ακόλουθες στατιστικές σχετικά με τον όγκο των εισαγωγών του οικείου προϊόντος από την Κίνα:

Όγκος εισαγωγών	2002/2003	2003/2004	2004/2005	2005/2006	ΠΕ
ΛΔΚ (σε τόνους)	51 193	65 878	49 584	61 456	56 108

- 7 Η περίοδος έρευνας, όπως προκύπτει από τη δωδέκατη αιτιολογική σκέψη του προσωρινού κανονισμού, κάλυψε το διάστημα από 1η Οκτωβρίου 2006 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 2007.
- 8 Με τη δέκατη όγδοη αιτιολογική σκέψη του οριστικού κανονισμού συνάγεται το συμπέρασμα ότι, ελλείψει άλλων σχετικών παρατηρήσεων και αποδεικτικών στοιχείων, επιβεβαιώνονται οι αιτιολογικές σκέψεις 38 έως 45 του προσωρινού κανονισμού, οι οποίες αφορούν τον καθορισμό της κανονικής αξίας. Εξάλλου, με την εικοστή έκτη αιτιολογική σκέψη του οριστικού κανονισμού επιβεβαιώνεται η ορθότητα των διαπιστώσεων που περιέχονται στην πεντηκοστή όγδοη αιτιολογική σκέψη του προσωρινού κανονισμού σχετικά με τον όγκο των εισαγωγών του οικείου προϊόντος.
- 9 Στη δέκατη έβδομη αιτιολογική σκέψη του οριστικού κανονισμού εκτίθενται τα εξής:

«Μετά την επιβολή [των] προσωρινών μέτρων, και οι τρεις συνεργασθέντες Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς που συμμετείχαν στο δείγμα καθώς και δύο μη συνδεδεμένοι κοινοτικοί εισαγωγείς αμφισβήτησαν τη χρήση των τιμών του κοινοτικού κλάδου παραγωγής για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας. Υποστηρίχθηκε η άποψη ότι η κανονική αξία έπρεπε να υπολογιστεί με βάση το κόστος παραγωγής στην [Κίνα], λαμβανομένων υπόψη των ενδεχόμενων κατάλληλων αναπροσαρμογών όσον αφορά τις διαφορές μεταξύ των αγορών της [Ενωσης] και της [Κίνας]. Ως προς αυτό, επισημαίνεται ότι η χρήση στοιχείων [προερχόμενων] από χώρα που δεν αποτελεί οικονομία της αγοράς και, συγκεκριμένα, από εταιρίες για τις οποίες δεν έχει [αναγνωριστεί ότι λειτουργούν υπό καθεστώς οικονομίας της αγοράς] θα ήταν αντίθετη με τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού. Άρα, το επιχείρημα απορρίπτεται. Υποστηρίχθηκε επίσης ότι τα στοιχεία για τις τιμές από όλες τις άλλες χώρες εισαγωγής ή σχετικές δημοσιευθείσες πληροφορίες θα μπορούσαν να χρησιμοποιούνται ως μια λογική λύση, λαμβανομένης υπόψη της έλλειψης συνεργασίας από ανάλογη χώρα. Εντούτοις, τέτοιες γενικές πληροφορίες, σε αντίθεση με τα στοιχεία που χρησιμοποιούνται από την Επιτροπή, δεν μπορούσαν να εξακριβωθούν και να επαληθευθούν ως προς την ακρίβειά τους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού. Άρα, το επιχείρημα απορρίπτεται. Δεν υποβλήθηκε κανένα άλλο επιχείρημα που θα μπορούσε να θέσει εν αμφιβόλω το γεγονός ότι η μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε από την Επιτροπή συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού και, ιδιαίτερα, το γεγονός ότι αποτελεί εν προκειμένω τη μόνη εναπομείνασα λογική βάση για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας.»

- 10 Το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, του οριστικού κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Επιβάλλεται οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές παρασκευασμένων ή διατηρημένων μανταρινιών (στα οποία περιλαμβάνονται τα είδη tangerines και satsumas), κλημεντινών, wilkings και άλλων παρόμοιων υβριδίων εσπεριδοειδών, χωρίς προσθήκη αλκοόλης, με ή χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλης γλυκαντικής ύλης, όπως ορίζονται στη ΣΟ κωδικός 2008, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2008 30 55, 2008 30 75 και ex 2008 30 90 (κωδικοί TARIC 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67, 2008 30 90 69).2.

Το ποσό του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβάλλεται στα προϊόντα που περιγράφονται [στην παράγραφο] 1 και παράγονται [από] τις κατωτέρω εταιρίες είναι:

Εταιρία	Ευρώ/τόνο βάρους καθαρού προϊόντος	Πρόσθετος κωδικός TARIC
Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang	531,2	A886
Huangyan No.1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang	361,4	A887
Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen, Zhejiang και ο συνδεδεμένος παραγωγός του Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Dangyang City, Hubei Province	490,7	A888
Συνεργασθέντες παραγωγοί-εξαγωγείς που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα σύμφωνα με το παράρτημα	499,6	A889
Όλες οι άλλες εταιρίες	531,2	A999

- 11 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του οριστικού κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Εισπράττονται οριστικά τα ποσά που έχουν κατατεθεί ως εγγύηση υπό μορφή προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ δυνάμει του [προσωρινού] κανονισμού, [με βάση] τον συντελεστή του προσωρινού δασμού.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 12 Η GLS είναι εταιρία που εισάγει κονσέρβες μανταρινιών από την Κίνα στην Ένωση.
- 13 Στις 30 Ιουλίου 2008 η GLS δήλωσε με τη διασάφησή της την εισαγωγή μιας παρτίδας από κονσέρβες μανταρινιών που υπάγονται στον κωδικό 2008 3055 900 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (στο εξής: ΣΟ). Με διασάφηση της 9ης Οκτωβρίου 2008 η GLS έθεσε την εν λόγω ποσότητα σε ελεύθερη κυκλοφορία. Κατόπιν της έκδοσης του προσωρινού κανονισμού, αλλά πριν από την έκδοση του οριστικού κανονισμού, το Hauptzollamt Hamburg-Stadt επέβαλε προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ υπό μορφή εγγυοδοσίας. Με έγγραφο της 1ης Δεκεμβρίου 2008 η GLS υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά του μέτρου αυτού. Κατόπιν της απόρριψης της ένστασης, η GLS άσκησε στις 30 Απριλίου 2009 προσφυγή ενώπιον του Finanzgericht Hamburg.
- 14 Το Finanzgericht Hamburg αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Μήπως είναι ανίσχυρη η ρύθμιση αντιντάμπινγκ που θέσπισε η [...] Επιτροπή κατ' εφαρμογή της διαδικασίας που προβλέπει ο [βασικός] κανονισμός [...], για τον λόγο ότι η Επιτροπή τη θέσπισε στηριζόμενη σε "άλλη εύλογη βάση" (εν προκειμένω: στις τιμές που πράγματι καταβάλλονται ή πρέπει να καταβάλλονται στην Κοινότητα για το ομοειδές προϊόν), χωρίς να διεξαγάγει καμία περαιτέρω έρευνα σχετικά με την κανονική αξία, αφού προηγουμένως είχε απευθυνθεί ανεπιτυχώς σε δύο επιχειρήσεις μιας χώρας που η Επιτροπή είχε θεωρήσει αρχικά ως ανάλογη χώρα —από τις οποίες η μία δεν έδωσε καμία απάντηση, ενώ η άλλη δήλωσε μεν αρχικά πρόθυμη να συνεργαστεί, αλλά στη συνέχεια δεν επέστρεψε συμπληρωμένο το ερωτηματολόγιο που της είχε αποσταλεί— και αφού ορισμένοι ενδιαφερόμενοι είχαν υποδείξει στην Επιτροπή μια άλλη χώρα ως πιθανή ανάλογη χώρα;»

- 15 Με διάταξη της 15ης Ιουνίου 2011, το Δικαστήριο ζήτησε από την Επιτροπή να προσκομίσει, μεταξύ άλλων, τα στατιστικά στοιχεία της Eurostat (Στατιστικής Υπηρεσίας) για τα έτη 2005 έως 2008, που ήταν διαθέσιμα στις 18 Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τις εισαγωγές στην Κοινότητα των προϊόντων «που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2008 30 55, 2008 30 75 και ex 2008 30 90» και τα οποία αφορά το άρθρο 1 του οριστικού κανονισμού.
- 16 Η Επιτροπή συμμορφώθηκε με την παραπάνω υποχρέωση προσκόμισης αποδείξεων και υπέβαλε στο Δικαστήριο τις ακόλουθες στατιστικές σχετικά με τις εισαγωγές των εν λόγω προϊόντων (σε τόνους):

Χώρα εισαγωγής	2002/2003	2003/2004	2004/2005	2005/2006	2006/2007 (ΠΕ)
ΛΔΚ	51 282,60	65 895,00	49 590,20	61 456,30	56 157,20
Ισραήλ	4 247,00	3 536,20	4 045,20	3 634,90	4 674,00
Σουαζιλάνδη	3 903,10	3 745,30	3 785,70	3 841,00	3 155,50
Τουρκία	2 794,30	3 632,30	3 021,40	2 273,80	2 233,60
Ταϊλάνδη	235,80	457,90	485,10	532,50	694,80

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 17 Το αιτούν δικαστήριο, με το ερώτημά του, θέτει κατ' ουσία το ζήτημα αν ο οριστικός κανονισμός είναι ανίσχυρος, καθόσον η Επιτροπή προσδιόρισε την κανονική αξία του επίμαχου προϊόντος με βάση τις τιμές που πράγματι καταβάλλονταν ή έπρεπε να καταβάλλονται στην Ένωση για ομοειδές προϊόν, χωρίς να επιδείξει όλη την απαιτούμενη επιμέλεια προκειμένου να καθορίσει την αξία αυτή με βάση τις τιμές του ίδιου αυτού προϊόντος σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, πράγμα που σημαίνει ότι δεν έλαβε υπόψη τις απαιτήσεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού.
- 18 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 3, παράγραφος 1, του οριστικού κανονισμού προβλέπει ότι τα ποσά που κατατέθηκαν ως εγγύηση υπό μορφή προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ δυνάμει του προσωρινού κανονισμού εισπράττονται οριστικά με βάση τον συντελεστή του προσωρινού δασμού. Αφού συνεπώς η GLS δεν μπορεί να επικαλεστεί κανένα έννομο αποτέλεσμα που να συνάγεται από τον προσωρινό κανονισμό (βλ. συναφώς απόφαση της 11ης Ιουλίου 1990, C-305/86 και C-160/87, Neotype Techmashexport κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, Συλλογή 1990, σ. I-2945, σκέψη 13 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), πρέπει να γίνει δεκτό ότι το προδικαστικό ερώτημα αφορά το κύρος μόνο του οριστικού κανονισμού.
- 19 Πρώτον, πρέπει να τονιστεί ότι, στον τομέα του ντάμπινγκ, ο καθορισμός της κανονικής αξίας αποτελεί ένα από ουσιώδη βήματα για να αποδειχθεί ενδεχομένως η ύπαρξη ντάμπινγκ. Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού θέτει τη γενική αρχή ότι η κανονική αξία βασίζεται καταρχήν στις πληρωθείσες ή πληρωτέες τιμές, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, από ανεξάρτητους πελάτες στις χώρες εξαγωγής.
- 20 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες που δεν έχουν οικονομία αγοράς, η κανονική αξία καθορίζεται καταρχήν, κατά παρέκκλιση των κανόνων που θεσπίζονται με τις παραγράφους 1 έως 6 του εν λόγω άρθρου, με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς. Σκοπός της εν λόγω διάταξης είναι η αποφυγή του ενδεχομένου να λαμβάνονται υπόψη οι τιμές και το κόστος που υφίστανται σε χώρες οι οποίες δεν έχουν οικονομία της αγοράς, καθόσον οι παράμετροι αυτές δεν αποτελούν στις πιο πάνω χώρες τη φυσιολογική συνισταμένη των δυνάμεων της αγοράς (βλ. απόφαση της 29ης Μαΐου 1997, C-26/96, Rotexchemie, Συλλογή 1997, σ. I-2817, σκέψη 9).

- 21 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, μια κατάλληλη τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς επιλέγεται με εύλογο τρόπο, αφού ληφθεί δεόντως υπόψη κάθε αξιόπιστη πληροφορία διαθέσιμη κατά τη στιγμή της επιλογής. Τα θεσμικά όργανα της Ένωσης οφείλουν δηλαδή, λαμβάνοντας υπόψη τις υπάρχουσες εναλλακτικές λύσεις, να προσπαθήσουν να βρουν μια τρίτη χώρα στην οποία η τιμή ενός ομοειδούς προϊόντος διαμορφώνεται υπό περιστάσεις που να μοιάζουν όσο το δυνατόν περισσότερο με τις περιστάσεις στη χώρα εξαγωγής, υπό την προϋπόθεση ότι πρόκειται για χώρα με οικονομία αγοράς.
- 22 Η άσκηση από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης της διακριτικής ευχέρειάς τους υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο. Όσον αφορά την επιλογή της ανάλογης χώρας, πρέπει ειδικότερα να εξακριβώνεται κατά πόσον τα όργανα αυτά παρέλειψαν να λάβουν υπόψη ουσιώδη στοιχεία που να αποδεικνύουν την καταλληλότητα της επιλεγείσας χώρας και κατά πόσον τα στοιχεία του φακέλου εξετάστηκαν με την απαιτούμενη επιμέλεια, ώστε να μπορεί να γίνει δεκτό ότι η κανονική αξία καθορίστηκε με κατάλληλο και εύλογο τρόπο (απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 1991, C-16/90, Nölle, Συλλογή 1991, σ. I-5163, σκέψεις 12 και 13).
- 23 Τρίτον, σύμφωνα με το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, η κανονική αξία των εισαγωγών από χώρες που δεν έχουν οικονομία αγοράς καθορίζεται με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, ή την τιμή από μια τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς προς άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Ένωσης, ή, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, ο καθορισμός αυτός γίνεται σε κάποια άλλη λογική βάση.
- 24 Από το γράμμα και την οικονομία της παραπάνω διάταξης προκύπτει συνεπώς ότι η βασική μέθοδος για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, σε περίπτωση εισαγωγών από χώρα που δεν έχει οικονομία αγοράς, είναι η μέθοδος που βασίζεται «στην τιμή ή στην κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς» ή «στην τιμή από αυτή την τρίτη χώρα προς άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της [Ένωσης]». Αν η εφαρμογή της μεθόδου αυτής δεν είναι εφικτή, προβλέπεται μια επικουρική μέθοδος για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, κατά την οποία η αξία αυτή καθορίζεται «πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση, συμπεριλαμβανομένης της τιμής που έχει πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθεί στην [Ένωση] για το ομοειδές προϊόν, δεόντως προσαρμοσμένης, αν χρειάζεται, ώστε να συμπεριλαμβάνει ένα εύλογο περιθώριο κέρδους».
- 25 Η χρήση αυτών των φράσεων στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού αποδεικνύει ότι ο σκοπός της προτεραιότητας αυτής που δίδεται στη βασική μέθοδο την οποία προβλέπει η εν λόγω διάταξη είναι να είναι δυνατός ο εύλογος καθορισμός της κανονικής αξίας στη χώρα εξαγωγής χάρη στην επιλογή μιας τρίτης χώρας στην οποία η τιμή ενός ομοειδούς προϊόντος διαμορφώνεται υπό περιστάσεις που μοιάζουν όσο το δυνατόν περισσότερο με τις περιστάσεις στη χώρα εξαγωγής, υπό την προϋπόθεση ότι πρόκειται για χώρα με οικονομία αγοράς.
- 26 Κατά συνέπεια, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, παρά τη διακριτική ευχέρεια που έχουν κατά την επιλογή της ανάλογης χώρας, δεν μπορούν να μη λαμβάνουν υπόψη την απαίτηση να πρόκειται για χώρα με οικονομία αγοράς, εφόσον αυτό είναι εφικτό. Πράγματι, όπως τόνισε ο γενικός εισαγγελέας με το σημείο 97 των προτάσεών του, τα όργανα αυτά δεν μπορούν να μην εφαρμόζουν τον γενικό κανόνα που θέτει το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού για τον καθορισμό της κανονικής αξίας των προϊόντων προέλευσης χωρών που δεν έχουν οικονομία αγοράς και να στηρίζονται σε κάποια άλλη λογική βάση παρά μόνο στις περιπτώσεις στις οποίες δεν μπορεί να εφαρμοστεί ο γενικός αυτός κανόνας.
- 27 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο πρέπει, σύμφωνα με τη νομολογία που παρατέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 22, να εξακριβώσει, κατά την εξέταση του κύρους του οριστικού κανονισμού, κατά πόσον τα θεσμικά όργανα της Ένωσης παρέλειψαν να λάβουν υπόψη ουσιώδη στοιχεία και κατά πόσον τα στοιχεία του φακέλου εξετάστηκαν με την απαιτούμενη επιμέλεια.

- 28 Εν προκειμένω κανείς παραγωγός-εξαγωγέας της Κίνας δεν έχει αναγνωριστεί ως εταιρία που λειτουργεί υπό καθεστώς οικονομίας της αγοράς και η κανονική αξία καθορίζεται για όλους αυτούς τους παραγωγούς-εξαγωγείς, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, σε άλλη λογική βάση, δηλαδή στη βάση των στοιχείων που επαληθεύονται επιτόπου στις εγκαταστάσεις των παραγωγών της Ένωσης που έχουν συνεργαστεί κατά την έρευνα. Με τη δέκατη έβδομη και τη δέκατη όγδοη αιτιολογική σκέψη του οριστικού κανονισμού, με τις οποίες επιβεβαιώθηκαν τα συμπεράσματα του προσωρινού κανονισμού, διευκρινίζεται ότι δεν προβλήθηκε κανένα επιχείρημα που θα μπορούσε να θέσει εν αμφιβόλω την ορθότητα της μεθόδου καθορισμού της κανονικής αξίας. Ειδικότερα, διατυπώνεται το συμπέρασμα ότι τα στοιχεία για τις τιμές από όλες τις άλλες χώρες εισαγωγής ή οι δημοσιευθείσες σχετικές πληροφορίες δεν θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ως μια λογική λύση, με δεδομένη την έλλειψη συνεργασίας από ανάλογη χώρα, διότι οι πληροφορίες αυτές δεν θα μπορούσαν να επαληθευθούν σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 6, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού. Σύμφωνα με την τεσσαρακοστή αιτιολογική σκέψη του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή εξακολούθησε να ερευνά για τυχόν ανάλογες χώρες και ζήτησε προς τούτο, ανεπιτυχώς όμως, τη συνεργασία δύο ταϊλανδικών εταιριών.
- 29 Συναφώς η Επιτροπή ανέφερε, στην ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών (συγκεκριμένα μανταρινιών, κ.λπ.) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2007, C 246, σ. 15), ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία που περιέχονταν στην καταγγελία, το οικείο προϊόν δεν παράγεται σε σημαντικές ποσότητες εκτός της Ένωσης και της Κίνας και κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με την επιλογή της ανάλογης χώρας σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού. Κατά την τεσσαρακοστή πρώτη αιτιολογική σκέψη του προσωρινού κανονισμού, δύο Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς και μια ένωση εισαγωγέων διαφώνησαν με τη μέθοδο καθορισμού της κανονικής αξίας βάσει των τιμών που καταβάλλονται ή πρέπει να καταβάλλονται στην Κοινότητα, χωρίς όμως να προτείνουν κάποια άλλη λύση.
- 30 Εντούτοις, το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, κατά το οποίο δίδεται προτεραιότητα στη βασική μέθοδο την οποία προβλέπει η διάταξη αυτή, δηλαδή στη μέθοδο καθορισμού της κανονικής αξίας με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, επιβάλλει στα θεσμικά όργανα της Ένωσης την υποχρέωση να εξετάζουν με την απαιτούμενη επιμέλεια όλα τα στοιχεία που διαθέτουν, μεταξύ των οποίων καταλέγονται κυρίως τα στοιχεία της Eurostat, προκειμένου να εξακριβώσουν αν μπορούν να εντοπίσουν μια ανάλογη χώρα, κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης.
- 31 Ειδικότερα, θα διακυβευόταν ο σκοπός της διάταξης αυτής, δηλαδή η επιδίωξη εξεύρεσης ανάλογης χώρας, στην οποία η τιμή ενός ομοειδούς προϊόντος διαμορφώνεται υπό περιστάσεις που να μοιάζουν όσο το δυνατόν περισσότερο με τις περιστάσεις στη χώρα εξαγωγής, αν η έννοια «διαθέσιμη αξιόπιστη πληροφορία», όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, δεν κάλυπτε παρά μόνο τις πληροφορίες που έχει παράσχει ο καταγγέλλων με την καταγγελία του ή τις πληροφορίες που παρέσχον στη συνέχεια οι ενδιαφερόμενοι κατά τη διάρκεια της έρευνας.
- 32 Όπως τόνισε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 101 και 102 των προτάσεών του, η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να εξετάζει αυτεπαγγέλτως όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες, διότι ο ρόλος της κατά την έρευνα αντιντάμπινγκ δεν είναι ρόλος διαιτητή, του οποίου η αρμοδιότητα περιορίζεται στη λήψη απόφασης βάσει των πληροφοριών και των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίζουν οι συμμετέχοντες στην έρευνα. Συναφώς τονίζεται ότι ο βασικός κανονισμός παρέχει στην Επιτροπή, με το άρθρο 6, παράγραφοι 3 και 4, την εξουσία να ζητεί από τα κράτη μέλη να της παρέχουν πληροφοριακά στοιχεία και να διενεργούν όλες τις αναγκαίες επιθεωρήσεις και όλους τους αναγκαίους ελέγχους.

- 33 Από τις στατιστικές της Eurostat που υποβλήθηκαν στο Δικαστήριο και αναφέρθηκαν ανωτέρω στη σκέψη 16 προκύπτει ότι κατά τα έτη 2002/2003 έως 2006/2007 εισάγονταν στην Ένωση από τρίτες χώρες με οικονομία αγοράς μη αμελητέες ποσότητες προϊόντων που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2008 30 55, 2008 30 75 και ex 2008 30 90 και στα οποία αναφέρεται το άρθρο 1 του οριστικού κανονισμού. Επρόκειτο, μεταξύ άλλων, για εισαγωγές από το Ισραήλ, τη Σουαζιλάνδη, την Τουρκία και την Ταϊλάνδη.
- 34 Κατά συνέπεια, αφού τα στοιχεία της Eurostat που ήταν διαθέσιμα κατά την έρευνα παρείχαν ενδείξεις για το ότι σε τρίτες χώρες με οικονομία αγοράς παράγονταν προϊόντα παρόμοια με το οικείο προϊόν σε ποσότητες που δεν ήταν αμελητέες, η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει αυτεπαγγέλτως αν κάποια από τις χώρες αυτές μπορούσε να αποτελέσει ανάλογη χώρα, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού. Η Επιτροπή κακώς περιορίστηκε στην αποστολή ενός μόνο ερωτηματολογίου σε δύο ταϊλανδικές επιχειρήσεις και κακώς συνήγαγε από το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις αυτές δεν απάντησαν το συμπέρασμα ότι ήταν αδύνατον να καθοριστεί η κανονική αξία βάσει των τιμών που εφαρμόζονταν σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς. Πρώτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι εισαγωγές από την Ταϊλάνδη ήταν σαφώς μικρότερες από τις εισαγωγές από το Ισραήλ, τη Σουαζιλάνδη ή την Τουρκία. Η άρνηση συνεργασίας των ταϊλανδικών επιχειρήσεων δεν απάλλασε συνεπώς την Επιτροπή από την υποχρέωση ελέγχου των στοιχείων που ήσαν διαθέσιμα σχετικά με άλλες τρίτες χώρες με οικονομία αγοράς. Δεύτερον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η δέκατη έβδομη αιτιολογική σκέψη του οριστικού κανονισμού αναφέρει απλώς ότι ο υπολογισμός της κανονικής αξίας βάσει των τιμών στην Ένωση αποτελούσε τη μόνη λογική βάση για τον υπολογισμό αυτό, χωρίς όμως να εκθέτει τους λόγους για τους οποίους καμία από τις προαναφερθείσες τρίτες χώρες με οικονομία αγοράς, εκτός από την Ταϊλάνδη, δεν μπορούσε να επιλεγεί ως ανάλογη χώρα, πράγμα που σημαίνει ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν επέδειξαν την απαιτούμενη επιμέλεια κατά την εξέταση των στοιχείων που προέκυπταν από τις στατιστικές της Eurostat.
- 35 Τέλος, το επιχείρημα που διατύπωσε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι δηλαδή οι στατιστικές της Eurostat που προσκόμισε στο πλαίσιο της διεξαγωγής αποδείξεων που είχε διατάξει το Δικαστήριο αφορούσαν σε μεγάλο βαθμό τις εισαγωγές γκρέιπ-φρουτ και πορτοκαλιών, αφού αφορούσαν όλα τα προϊόντα που υπάγονται στους σχετικούς τρεις κωδικούς της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, πρέπει να απορριφθεί. Συγκεκριμένα, πρώτον, οι στατιστικές των οποίων την προσκόμιση ζήτησε το Δικαστήριο αφορούσαν το «οικείο προϊόν», δηλαδή τα προϊόντα που αναφέρει το άρθρο 1 του οριστικού κανονισμού. Δεύτερον, από τη σύγκριση μεταξύ των στατιστικών που έχουν ενσωματωθεί στην πεντηκοστή όγδοη αιτιολογική σκέψη του προσωρινού κανονισμού και αφορούν τις εισαγωγές του «οικείου προϊόντος» από την Κίνα και των στατιστικών που ανακοινώθηκαν στο Δικαστήριο κατά τη διάρκεια της παρούσας διαδικασίας προκύπτει ότι οι τελευταίες αυτές στατιστικές αφορούσαν αποκλειστικά τις εισαγωγές του οικείου προϊόντος.
- 36 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο, καθορίζοντας την κανονική αξία του επίμαχου στην υπόθεση της κύριας δίκης προϊόντος με βάση τις τιμές που πράγματι καταβάλλονταν ή έπρεπε να καταβάλλονται στην Ένωση για ομοειδές προϊόν, χωρίς να επιδείξουν όλη την απαιτούμενη επιμέλεια προκειμένου να προσδιορίσουν την αξία αυτή με βάση τις τιμές που καταβάλλονταν για το ίδιο αυτό προϊόν σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, δεν τήρησαν τις απαιτήσεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού.
- 37 Κατά συνέπεια, στο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο οριστικός κανονισμός είναι ανίσχυρος.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 38 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφαινεται:

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1355/2008 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών (συγκεκριμένα μανταρινιών κ.λπ.) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, είναι ανίσχυρος.

(υπογραφές)